

ಅಡಿಕೆ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಲು ಸವಾಲೂ ಹೌದು, ಸಂಭ್ರಮವೂ ಹೌದು. ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಲು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ಹಬ್ಬದಂತೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಚಟುವಟಿಕೆ, ಸಿದ್ಧತೆ, ಓಡಾಟ, ಸಡಗರ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೊರತೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಸವಾಲು ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕೆಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆದಿವೆಯಾದರೂ, ತಳಮಟ್ಟದ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸುವುದು, ರೈತನೇಹಿ ತಾಂತ್ರಿಕತೆ ಬಾಕಿಯಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಜತೆಗೆ ರೋಗ ಬಾಧೆ, ಅಕಾಲಿಕ ಮಳೆ ಕಾಟದಂಥ ಹತ್ತು ಹಲವು ಸಂಕಷ್ಟಗಳೂ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಡಿಕೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ಹಾಕಿ, ಮನೆ ಹಿರಿಯರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಕೃಷಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಕಿರಿಯರು ಸೇರಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಅಡಿಕೆಯು ಕೂಡು ಕುಟುಂಬ ಕೃಷಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಳಬರು ಅಡಿಕೆ ತೋಟವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಂತೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜನಂಥ ಹಳೆಯದಾದ ಎತ್ತರದ ಮರ, ಮಧ್ಯಮ ಗಾತ್ರದ ಮರ, ಮುಂಡ, ಎಳೆ ಸಸ್ಯ, ತೋಟದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆ ಗಿಡ, ಜತೆ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಬಾಳೆ, ಕಾಳು ಮೆಣಸಿನಂಥ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಸ್ಯಗಳ ಕಾಡಿನಂತೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದವು.

ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀರಾವರಿ ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೇ ಕಣಿವೆಯ ಕಾಗದಾಳಿ (ನೀರು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಣ್ಣು) ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಶಿಶು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆಗೆ ಹೆಸರಾಗಿ ತೋಟದ ಸೀಮೆ, ಕಾಳುಮೆಣಸಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿ ಮೆಣಸಿ ಸೀಮೆಗಳು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದವು. ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಅಡಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ (ತಾಂತ್ರಿಕತೆ) ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಕಣಿವೆಯಿಂದ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆ, ಗುಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದವು.

ಈ ಹಿಂದೆ ನೀರಾವರಿ ವಿಧಾನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹನಿ ನೀರಾವರಿ, ತುಂತುರು ನೀರಾವರಿ ಬಂತು. ಕೊಳವೆ ಬಾವಿಗಳು ಸಹಸ್ರವಾದವು. ಅಂತರ್ಜಲ ಕುಸಿಯಿತು. ಅತಿಯಾದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಬಳಕೆ, ಹವಾಮಾನ ಏರುಪೇರಿನಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊಸ ಸವಾಲುಗಳು ತಲೆದೋರಿದವು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಸವಾಲು ಎದುರಿಸಲು ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಗಾರರು ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳು 60 ರಿಂದ 70 ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಯಶಸ್ವಿ ಕೊಯ್ಲುಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ 5 ರಿಂದ 6 ಬಾರಿ ಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಲೇಬೇಕು. ಶಿಲೀಂಧ್ರ ರೋಗದ ವಿರುದ್ಧ ಔಷಧಿ ಸಿಂಪಡಣೆಗೆ ಮೂರು ಬಾರಿ ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಗೊಂಚಲುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡಲು ಮೂರು ಬಾರಿ ಏರಬೇಕು. ಸಿಂಪಡಣೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ, ಆದರೆ ಕೊಯ್ಲು ಬೇಸಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನುರಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅವರು ಸ್ವಾಯಂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕು. 550 ಮರಗಳಿರುವ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕನಿಷ್ಠ 100 ರಿಂದ 150 ಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕು. ಇದು ಕಠಿಣ. ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮವೂ ಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮರಗಳನ್ನೇರಿ ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡುವವರು ಅಪರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಡಿಕೆ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಕಾರ್ಬನ್ ಫೈಬರ್ ದೋಟಿ. ಇದರಿಂದ ಕೊಯ್ಲು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕೊಂಚ ಸುಲಭವಾದ ಕಾರಣ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ದಿನಕ್ಕೆ ₹2 ಸಾವಿರದಿಂದ ₹3 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ದುಡಿಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಡಿಕೆ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಆದಾಯ, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಹಣ.

‘ಮಲೆನಾಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳ ಬಳಕೆ ಜತೆಜತೆಗೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಇಂದಿಗೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೊನೆ ಕೊಯ್ಲು, ಭಾರ ಎತ್ತಲು, ಸುಲಿಯಲು ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳ ಬಳಕೆಯಿದ್ದರೂ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗಾರರು ಇನ್ನೂ ಆಧುನಿಕ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡಿದ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಸುಲಿದು 15 ದಿನ ಸೂರ್ಯ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡುವ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಚಾಲಿ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು 45-50 ದಿನ ಒಣಗಿಸುವುದು, ಕಾಯ್ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸ. ಮನೆಯ ಇತರ ಕೆಲಸದ

ಪ್ರಯೋಗ,
ಸಂಶೋಧನೆಗಳು
ತಲಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಬೇಕು,
ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಅರಿವು
ಇರಬೇಕು!